

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 890

гр. Ловеч, 02.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАТЯНА МИТЕВА**

Членове: **ИВАНИЧКА**
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разглежда докладваното от **ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА** Въззивно частно гражданско дело № 20224300500531 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ФРОНТЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ЕАД с ЕИК ***, представлявано от Л. Д. - изпълнителен директор, седалище и адрес на управление в гр.София,ул. „Хенрик Ибсен“№15,ет.6,чрез юрисконсулт Е. А., съдебен адрес гр.София,ул.„Хенрик Ибсен“№15,ет.6, срещу Разпореждане №2051/20.10.2022г. на РС-Тетевен, постановено по ч.гр.д. №759/2022г. Обжалва изцяло разпореждането,като счита,че е неправилно и постановено при противоречие с закона. Твърди,че е изпълнил указанията на съда,като с молба от 19.10.2022г. е посочил,че длъжникът е уведомен за прехвърляне на вземането и качеството на нов кредитор, в телефонен разговор, проведен на 16.01.2017г.,на предоставения от длъжника при кандидатстването за кредит телефонен номер- 0884053732. Не се съгласява с извода на съда,че в договора не е отбелязана такава възможност за връзка с длъжника. Възражава,че ЗЗД не поставя никакви изисквания към формата на уведомлението за извършената цесия. Писмената е предпочитана,но не е форма за действителност, а за доказване в случай на възражение от длъжника. След като законът не е поставил такова изискване, счита че няма пречка уведомяването да се извърши и в устна форма,която постига в пълнота целите на закона. Така до знанието на длъжника е достигнала информацията за извършеното прехвърляне на вземането и има яснота за новия кредитор,на когото дължи изпълнение. Затова не приема аргумента на съда за липса на договореност за този начин на уведомяване. Отсъствието на подобна уговорка няма отношение към разпоредбата на чл.99 от ЗЗД. Възражава и по отношение представянето на доказателства за уведомяването,тъй като в ГПК не е поставено и това изискване. Сочи, че за да е редовно заявлението по чл.410 от ГПК е достатъчно и законът изисква да е посочен правопораждащият факт и произтичащите от него вземания,като се приложи договорът, сключен с потребител.Това в случая е сторено.Заявителят е направил изложение на обстоятелствата, на които се основават вземанията, фактическите обстоятелства,които са от значение за възникването,съществуването и изискуемостта и е дал възможност на съда да извърши нужните проверки, предоставяйки

необходимите документи. Ясно и конкретно са направени и исканите уточнения.

По изложените съображения моли да се отмени обжалваното разпореждане и заявлението се уважи изцяло.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане чрез ССЕВ на 25.10.2022г., а жалбата е подадена на 02.11.2022г.-т.е. с пазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 759/2022г.по описа на РС-Тетевен писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

На 06.10.2022г. пред РС-Смолян е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д.№ 977/2022г. по описа на съда. Заявителят „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД е предявил вземане срещу М. С. И. с посочен адрес в гр.Смолян. След справка в НБД е установено, че настоящият адрес на длъжника е в с.Градежница, Ловешка област, поради което с Определение №583/07.10.2022г. РС-Смолян е прекратил производството и го е изпратил по подсъдност на РС-Тетевен.

Пред РС-Тетевен е образувано ч.гр.д.№759/2022г.

Заявителят е изложил, че има вземане срещу М. И., произтичащо от Договор за издаване на кредитна карта от 30.08.2008г., сключен с „ОББ“АД, по силата на който е предоставен кредитен лимит от 1000лв. Срокът на договора е 2 години, след което е подновен автоматично за още две и крайният му срок е настъпил на 30.08.2012г. Твърди, че считано от 30.08.2012г. е настъпила изискуемостта на целия неизплатен остатък, формиран от : 616.91лв.- главница, 391.84лв.- договорна лихва за периода от 12.04.2009г. до 30.08.2012г., законна лихва за забава за периода от 31.08.2012г. до 03.12.2015г., 420.90лв.-законна лихва за забава за периода от 04.12.2015г. до 29.09.2022г., с изключение на периода от 13.03.2020г. до 1307.2020г. Заявителят излага, че с Договор за прехвърляне на вземания от 04.12.2015г. „ОББ“АД е прехвърлило вземането си към И.. Цесионерът е бил упълномощен да уведоми длъжника за цесията. Твърди, че го е сторил и са изпълнени условията на чл.99, ал.3 от ЗЗД.

Към заявлението са приложени следните документи: Договор за издаване на кредитна карта GloBul ОББ Mastercard от 30.08.2008г., Общи условия на ОББ за издаване и ползване на дебитни и кредитни карти, доказателства за пълномощията на представителя на заявителя, списък на разноските.

С Разпореждане №2003/13.10.2022г. РС-Тетевен е оставил без движение заявлението с указания да се уточни получено ли е и кога от длъжника уведомлението по чл.99, ал.3 от ЗЗД.

В срок „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД е отговорило, че длъжникът е уведомен устно в телефонен разговор на посочен при кандидатстването телефонен номер(0884053732), проведен на 16.01.2017г. Обяснява, че преди това е правен опит за връчване на уведомлението на посочения при кандидатстването адрес в гр.Смолян, но обратната разписка се е върнала с отбелязване, че получателят се е преместил на друг адрес.

С обжалваното Разпореждане №2051/20.10.2022г. РС-Тетевен е приел, че не са изпълнени указанията за уточняване на момента и начина на уведомяване на длъжника по реда на чл.99, ал.3 от ЗЗД, поради което е оставил без уважение искането по чл.410 от ГПК на „Фронтекс

Интернешнъл“ЕАД.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съображава, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. При твърдения за наличие на качеството „кредитор” заявителят следва да се позове и да посочи обстоятелствата, но които основава тази си легитимация. При твърдението, че е цесионер, за да се установи в това си качество, съотв.,че има изискуемо и ликвидно вземане срещу този длъжник, е нужно да обоснове изпълнени ли са изискванията за ангажирането му по реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД. Съгласно чл.411,ал.2,т.2 от ГПК заповедният съд следва служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на закона и добрите нрави,а по т.3- дали не се основава на неравноправна клауза,когато правоотношението е с потребител.

Съставът намира,че в случая в заявлението са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенцията по отношение на главницата и търсените лихви. Посочено е основанието на вземането, срока на договора, продължаването му и крайният срок, договорната лихвата е съобразена с него,а тази за забава се търси след настъпване на изискуемостта.

Въпреки дадените изрични и конкретни указания да се посочи по какъв начин и кога е уведомен длъжникът да прехвърляне на вземането, заявителят не е изпълнил указаниято.

Съставът намира,че въпросът за установяване на титуляра на вземането е част от основанието на претенцията. В настоящата хипотеза на цесия уточняването на предпоставките, обосноваващи легитимацията на заявителя, е част от индивидуализацията на вземането. С оглед спецификата на заповедното производство, като едностранно и формално, за изпълнение на това изискване е достатъчно да се посочи дата и начин на уведомяване. Никъде РС-Тетевен не е изисквал представяне на доказателства за реалното изпълнение. Достатъчно е да се въведат твърдения, че е извършено, кога и как.

В случая заявителят сочи дата на уведомяване- 16.01.2017г., но начинът,по който се твърди,че е извършено това правомощие, съставът приема,че не е надлежен, защото не е договорен като приложим в отношенията между кредитора и длъжника. Никъде в договора за кредитна карта не е предвидено уведомленията между страните да се извършват устно, чрез телефонен разговор, изобщо в договора не е вписан телефонен номер като начин за кореспонденция с картодържателя. С оглед на това съставът не приема, че начинът, на който заявителят се позовава, е приложим, съответно –не е произвел търсените правни последици.

При тези съображения съдът не споделя тезата на жалбоподателя за наличие на редовно уведомяване за прехвърлянето на вземането. Затова при липса на обосноваване на надлежна легитимация на заявителя като титуляр на вземането, правилно РС-Тетевен е приел,че е нередовно и го е отхвърлил. Атакуваното Разпореждане №2051/20.10.2022г.,пост.по ч.гр.д.№759/2022г. на РС-Тетевен следва да се потвърди,като правилно и законосъобразно.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 2051/20.10.2022г., пост. по ч.гр.д.№ 759/2022г. по описа на РС–Тетевен, с което е отхвърлено подаденото от „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София-1407, р-н „Лозенец“, ул.“Хенри Ибсен“№15, ет.6, чрез пълномощник юрисконсулт В. Ц., заявление по чл.410 от ГПК, срещу М. С. И. от с.Градежница,Ловешка област, за вземания по Договор за издаване на кредитна карта от 30.08.2008г.,сключен с „ОББ“АД, **като правилно и законосъобразно.**

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____